

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Ipsara

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Ipsara", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 382. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid91918.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Ipsara

Halvmaanen over Askedyngen staaer,
Og mat og gusten som en Dødning smiler;
Den røde Bølge vildt mod Klippen slaaer,
Og skjælvende igjen til Dybet iler.

Strandmaagen svinger sig med Skrig i Sky,
Og flygter fra de dampende Ruiner;
Men Ravnen til den ødelagte By
Med graadig Lyst igjennem Luften hviner.

Ipsara! Du som høi og herlig stod,
Og hæved' dig en Dronning over Havet,
Ak! est du nu nedsjunken i dit Blod?
Er al din Vælde nu i Gruus begravet?

Hvorlunde faldt du, unge Grækerstad?
Hvor est du nu saa taus og øde vorden?
Hvo laved' dig det grumme Birtingsbad,
Og jævne din stærke Vold med Jorden?

Ei faldt du som et Lam i Ulvens Kloe,
Ei som for Høgen værgeløse Due:
Du segnede, men ei din Fjende loe;
Ei længe han din Undergang mon skue.

Som Bjørnen faldt du efter blodig Kamp,
Som Løven bag en Vold af dræbte Fjender;
Du qualte dem i dine Huses Damp -
Mordbrænderens med Helteblodet rinder.

De tordnede - du svarte Skrald paa Skrald,
Du spided' dem paa Stridens røde Landse;
Liig Samson knuste du dem i dit Fald,
I Døden tumled' de paa vundne Skandse.

383

Uhævnet styrtede du ei til Jord,
Og ei som Ræven ræd du indebrændte;
Paa Ildens Vinger du til Himlen foer,
Og ned til Hæl de knuste Fjender sendte.

O Du, som sukker dybt af ængstet Barm,
Tilbed og haab - selv under bedske Taarer!
Forkortet er ei Herrens Almagts Arm,
Og læge vil den samme Gud som saarer.

Nei! ei forgjeves har han Haabet vakt;
Ei for at slukkes, Lyset han antændte:
Til Støvet har han Trøstens Balsom rakt,
Da Tvivlens Nat til Troens Dag han vendte.

Lad Nattens Aander ruste sig til Strid!
Lad Vellyst, Guld og Grumhed Jorden hæрге!
Om seent - engang dog kommer Frelsens Tid,
Og Dagen skinner over Dal og Bjerge.

Men Du, o Græker! som i Kampen staaer,
Som ene Friheds Himmelbanner svinger;
Med Fjendeblood Du læge skal Dit Saar,
Mens Sorgen i Din Barm Du fast betvinger.

Qvæl Vemodssukket i Dit stærke Bryst!
Knug i Dit Øie Taaren flux tilbage!
Nu reise Du Dig først til blodig Dyst,
Og Sværdet nu til dybest Hug uddrage!

Seir, Hellas! eller og for evig fald!
Den rette Kampdags Sol i Øst opluer;
Hist straalere den paa evig Friheds Hald -
Og her Tyrannens Fængselshule truer.

384

Glem ei Ipsara paa den hede Dag!
Dens Aske end bag sorte Mure gløder;
Glem ei Ipsara, naar med Kæmpeslag
Du de blodstænkte Morderflokke møder.

De Trællehænder dryppe end af Blod,
Af Værgeløses Hjerteblood de dampe -
Styrt dem til Jorden! træd dem under Fod!
Som Skarn paa Marken Du til Støv dem stampe!

O Græker! løft Dit Vredes Øie! see!
Nymaanen paa Ipsaras Klippe blinker;
Den truer rædsomt, Hig en hvæset Lee,
Og Dig til Døden eller Seiren vinker.

Til Seir! til Seir! Løft Korsets Himmeltegn!
I dette Tegn Du stride skal og vinde!
Dit frelste Land bag Dine Sværdes Hegn

385